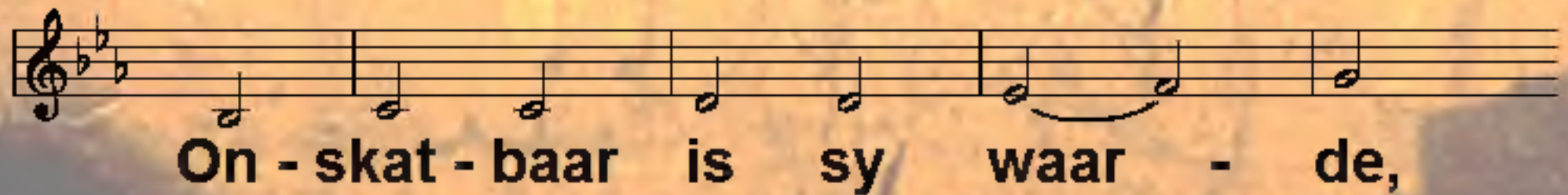
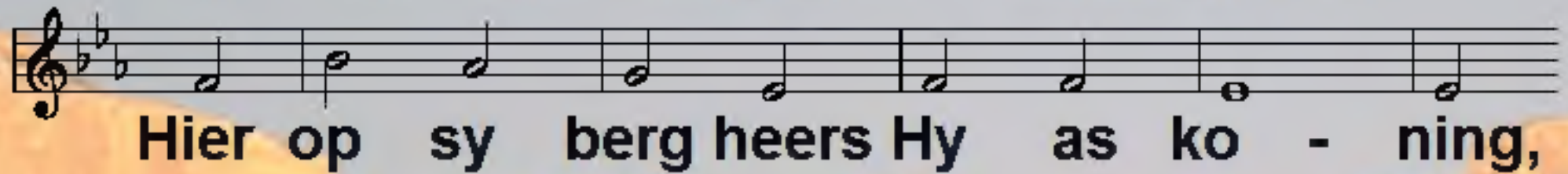
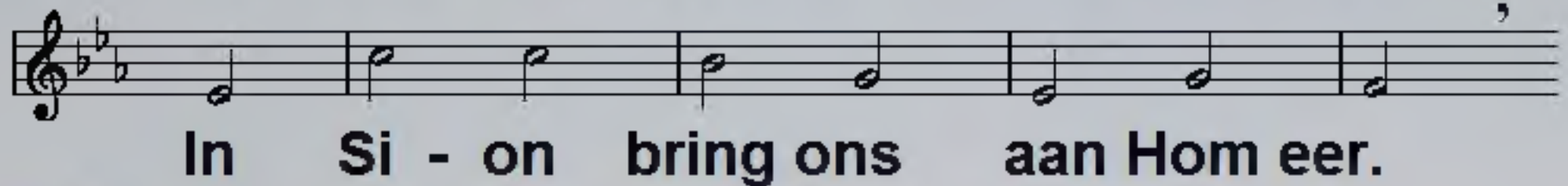
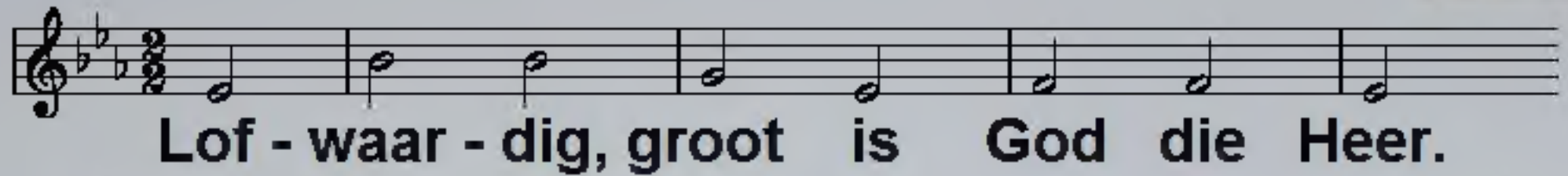

PSALM 48

48

1b

'n vreug - de vir die aar - de,
die stad wat in ons blyd - skap wek,
on - ein - dig mooi so - ver dit strek,
daar waar Hy hoog op Si - on woon,
daar teen die noor - de, hei - lig, skoon.

1

1b

2

2b

3

3b

4

4b

Totius

X

Lied : ▶

Die Heer het Hom be - kend ge - maak,
as heer - ser wat die stad be - waak,
toe al die ko - nings op - ruk teen Hom,
en al - mal saam teen God by - een - kom.
Ver - skrik moes hul - le t'rug - gaan

2b

en voor die stad op vlug slaan.

'n Vrees het hul - le laat ver - dwyn ,

--- so vrees 'n vrou wat kraam in pyn --

toe hul - le tot hul angs be - merk

hoe is die stad van God ver - sterk.

3.

**U lof strek oor die aarde, Heer,
u Naam sal altyd bly regeer.**

**U hou - dit weet ons uit ervaring -
Ons veilig by U in bewaring.**

3b.

**Die Sionsberg moet jubel;
juig, elke stad van Juda.
Laat Sion nou van blydschap sing:
God het die mag wat uitkoms bring.
Laat almal saam nou daaroor juig
en hulle dankbaarheid betuig.**

4.
**Loop om die stad, trek daaromheen,
bekyk sy skanse een vir een,
bekyk sy mure, tel sy torings,
hoe is die bouwerk vol bekoring.**

4b.

**Waardeer hom met verering,
aanskou die stad se wering;
sy veiligheid, slaan daarop ag,
vertel dit aan die nageslag:
God sal ons altyd oral lei,
Hy sal ons God vir ewig bly.**

Die Heer is groot waar Sions top
hom wentel uit die dieptes op.
Hy is lofwaardig, waar verhewe
die berg en stad in songlans bewe,
en Sion teen die noorde
blink, bó die lof van woorde.
Daar waar in vlekkelose wit
die Koning van die wêreld sit,
het Hy, wat teen die vyand waak,
as rotsburg Hom bekend gemaak.

Die konings van die heidendom
het met hul leërs aangekom,
die aanvalsmag wat hul gekeur het.
Maar nou? Hul weet nie
wat gebeur het -
plots kom oor hul verbasing,
verskrikking en verdwasing.
Die helde deins verward terug,
'n oomblik - en hul't weggevlug!
En Sion, rotsburg van die Heer,
blink in sy oue glorie weer.

**Soos een wat beef in moedersmart,
so raak hul daar verskrik, verward.
Die God van mag, van kragbewyse,
verbreek die skepe, pragpaleise
van Tarsis: oseane
spring op voor sy orkane!
Soos ons gehoor het, sien ons oog:
die Here Sebaot rys hoog!
Hy sal sy stad, die mens ten spyt,
bevestig tot in ewigheid.**

**Ons wil, o Heer, wat redding skenk,
aan al u goedheid bly gedenk
as ons tesaam is in u woning.
Net soos u Naam is, grote Koning,
so is u glansverskyning:
die vyand se verdwyning
word aan die volkere bekend
tot by die aard' se verste end.
U hand wat nooit die kwaad gedoog,
rys vol geregtigheid omhoog.**

**Laat Sions berg weerklink van vreug!
Laat Juda's dogters hul verheug,
omdat Gods oordeel hul verbly het -
dié oordeel wat sy volk bevry het.
Aanskou die stad met skanse,
paleise, toringtranse -
hoedat hul pryk met nuwe prag.
En meld dit aan die jong geslag:
Dié God is onse God, en Hy
sal tot die dood toe ons gelei.**